

vist "åndeligt fælleseje" i form af gængse fremgangsmåder, nærliggende og velkendte problemløsninger osv., hvortil der ikke kan hævdes ophavsret. Hvis et program eller en programdel således ikke i en eller anden henseende hæver sig over det niveau, som det almindelige fælleseje repræsenterer, nyder programmet ikke beskyttelse. For at beskyttelse kan opnås kræves det, at programmet er udtryk for en særlig intellektuel indsats, som i øvrigt også ofte vil være ganske omkostningskrævende for de virksomheder, som frembringer edb-programmer.

Den ophavsretlige beskyttelse knytter sig til den udformning af værket, som ophavsmanden har givet det. Den idé eller de principper (algoritmer), som ligger til grund for værket, beskyttes ikke. Dette kan opfattes som en svaghed ved den ophavsretlige beskyttelse, men det indebærer også visse fordele, idet der ikke sker nogen "monopolisering" af ideer og almene principper. Beskyttelsen omfatter værket i alle dets mulige fremtrædelsesformer, altså uanset om det er udtrykt i skematisk form, nedskrevet i programmeringssprog eller i maskinsprog. Det spiller ikke nogen rolle, om programmet fremtræder i kilde- eller objektkode. Beskyttelsen omfatter principielt også gengivelse af et program i ændret skikkelse, jf. § 2, stk. 1.

Bemærkningerne i det foregående sigter i første række på originalprogrammer. Der kan imidlertid også være tale om ophavsret til programmer, som består af en bearbejdelse af tidligere programmer eller udgør en sammenstilling af tidligere programmer eller dele heraf (moduler), som foretages på en sådan måde, at der fremkommer et nyt program. I sådanne tilfælde reguleres retsforholdet mellem bearbejderen eller den, som sammenstiller allerede foreliggende værker til et samleværk, og ophavsmanden til de anvendte programbidrag af de almindelige bestemmelser om bearbejdelse (§ 4) og om frembringelse af samle værker (§ 5).

Til nr. 2

Efter ophavsretslovens § 9 er love, administrative forskrifter, retsafgørelser og andre offentlige aktstykker ikke genstand for ophavsret. Bestemmelsen er begrundet i et ønske om, at materiale af den nævnte karakter, fx love, bør have den størst mulige udbredelse. Den omstændighed, at der i et offentligt materiale kan indgå stof, fx litterære værker, som opfylder kravet til ophavsretsbeskyttelse, bør ikke medføre, at der kan lægges ophavsretlige hindringer i vejen for materialets udbredelse.

Da det ikke kan udelukkes, at udtrykket "offentlige aktstykker" i § 9 kan fortolkes som også omfattende edb-programmer i skriftlig form, finder Kultur- og Kommunikationsministeriet det rigtigst, at man af hensyn til de betydelige økonomiske interesser, som kan være forbundet med edb-programmer fremstillet af offentlige myndigheder, udelukker edb-programmer fra bestemmelsens anvendelsesområde. Samtidig synes de almene hensyn om størst mulig udbredelse, som ligger bag § 9, ikke at gøre sig gældende i forbindelse med offentlige edb-programmer.

I overensstemmelse hermed foreslås i nr. 2, at bestemmelsen i ophavsretslovens § 9 om love m.v. ikke skal finde anvendelse på edb-programmer.

Til nr. 3

Med vedtagelsen af lov nr. 778 af 9. december 1987 har Industriministeriet gennemført en lovgivning, der regulerer beskyttelsen af halvlederprodukters udformning (topografi).

I konsekvens heraf foreslås det, at de nævnte produkters udformning, uanset i hvilken form den måtte fremstå, ikke tillige skal være beskyttet efter ophavsretsloven.

Til nr. 4

Efter ophavsretslovens § 11, stk. 1, er det tilladt til privat brug at fremstille enkelte eksemplarer af et offentliggjort værk, men de fremstillede eksemplarer må ikke udnyttes på anden måde. Efter § 11, stk. 1, er det også tilladt at anvende fremmed medhjælp ved eksemplar fremstillingen. Lovforslaget indebærer ingen ændringer i den grundlæggende bestemmelse om eksemplar fremstilling til privat brug i § 11, stk. 1. Der foreslås kun to nye bestemmelser i § 11, stk. 2 og 3, om kopiering af edb-programmer og kunstværker.

I betænkningen "Licenskonstruktioner og fotokopiering" (bet. nr. 912/1981, se navnlig s. 124 ff) og senere delbetænkninger har Ophavsretsudvalget stillet forslag om en væsentlig indskrænkning i adgangen til privat kopiering efter § 11. Udvalgets forslag går navnlig ud på, at retten til privat kopiering kun skal tilkomme fysiske personer til deres personlige brug. Juridiske personer fx selskaber, virksomheder, offentlige myndigheder, institutioner, foreninger o.l. ville herefter ikke som sådanne kunne foretage eksemplar fremstilling til privat brug.

Da de praktiske konsekvenser af udvalgets forslag ville være betydelige i en situation, hvor der på en del områder savnes praktiske løsninger, finder Kultur- og Kommunikationsministeriet, at en gennemførelse af udvalgets forslag bør afvente en generel lovrevi-